

200

БІСМЕТІМІ
БІСМЕТІМІ

2531-2538

3.04.2
185
:589

БІСМЕТІМІ
БІСМЕТІМІ
БІСМЕТІМІ

13.04.2
03478

03478

สตงอชอ

ข้อมูลการประเมินรายจากการทำงาน เป็นชิ้นไม่พอขอสถานการณขอ
การสูญเสียชีวิต สูญเสียทรัพย์สิน ที่เกิดจากการประสบอุบัติเหตุขณะปฏิบัติงาน
และเจ็บป่วยด้วยโรคนั่นเองจากการทำงานของผู้ซึ่งแรงงาน ผู้ที่ได้รับผล
กระทบโดยตรงอันสืบเนื่องมาคือ ผู้ซึ่งแรงงาน/ลูกจ้าง และครอบครัว จะมากน้อยเพียงใด
ก็ขึ้นกับความรุนแรงที่เกิดอุบัติเหตุขึ้น ๆ นอกจากนี้ ยิ่งก่อให้เกิดความสูญเสียทาง
เศรษฐกิจต่อสถานประกอบการและประเทศชาติโดยรวมอีกด้วย

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้ให้ความสำคัญกับปัญหาการ
ประสออันตรายและการเจ็บป่วยด้วยโรคนั่นเนื่องจากการทำงานเสมอมา ดังจะ
เห็นได้จากเพิ่มมาตรการที่จะให้ความคุ้มครองแรงงานด้านความปลอดภัยในการทำงาน
อาทิเช่น การออกประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเกี่ยวกับการ
ปลอดภัยในการทำงาน ถึง 17 ฉบับ เป็นกฎหมายและกฏเกณฑ์สถานประกอบการ
ให้ปฏิบัติตามกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานดังกล่าว นอกจากนี้ กรม
สวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ยังมุ่งมั่นที่จะให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องความปลอดภัย
ในการทำงานแก่เจ้าของสถานประกอบการ ผู้บริหาร หัวหน้าผู้บังคับบัญชา และลูกจ้าง
ตลอดจนผู้ซึ่งแรงงานทั้งหลายเสมอมา

สถิติการประสออันตรายจากการทำงาน ปี 2531-2538 เฝม่มีใ้รวบรวมขึ้น
จากข้อมูลของกองวิชาการและแผนงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และ
สำนักงำนกองทุนทดแทน สำนักงำนประกันสังคม เพื่อประโยชน์ส่หรับปฏิบัติการ
นักอุตสาหกรรม นักวิชาการ เจ้าหน้าที่ปลอดภัยในการทำงาน ผู้ซึ่งแรงงาน สถาน
ประกอบการต่าง ๆ รวมทั้งผู้สนใจงำนด้านความปลอดภัยในการทำงานและเพื่อ
เป็นการเผยแพร่ ข้อมูล สถิติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประสออันตรายจากการทำ
งำน ซึ่งกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน หวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเล่มนี้จะ
สามารถเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้ทั้งหลาย และนำพาไปสู่การร่วมแรงร่วมใจสร้างสรรใ้
เกิดความปลอดภัย ในการทำงานให้เกิดขึ้นในสถานประกอบการทุกแห่ง

13.04.2
นรช
2539

03-478

สถิติ การประสออันตรายจาก

หังงำนกระทรวงแรงงาน

และสถิติการสำคณ

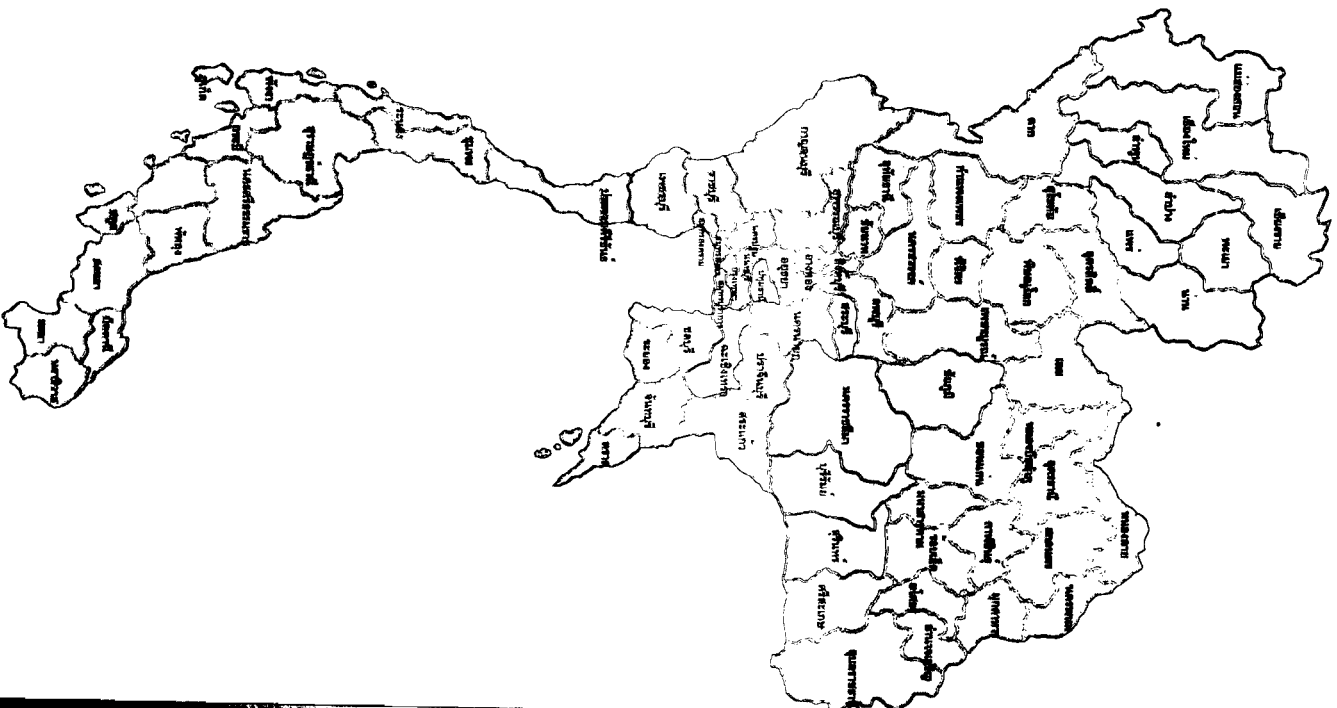
24 พฤษภาคม 2539

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

24 พฤษภาคม 2539

ความปลอดภัยในประเทศไทย

1. สถาบันความปลอดภัยในการท่องเที่ยว
22/3 หมู่ 2 ถ. บรรราชธานี คลังชัน ถนน 10170 โทร. 884-1727
2. ศูนย์ความปลอดภัยในการท่องเที่ยวภาคตะวันออก-ชลบุรี
ที่ตั้ง : ภายในบริเวณสถานีพัฒนาฝีมือแรงงาน
145 หมู่ 1 ต.สุขุมวิท ต.ทองไผ่แดง อ.เมือง จ.ชลบุรี 2000 โทร. (038) 273713
พื้นที่รับผิดชอบ : ร้อยตรี ระยอง อ้นบุรี ตราด นนทบุรี ปราณบุรี สระแก้ว
3. ศูนย์ความปลอดภัยในการท่องเที่ยวภาคตะวันตก-ราชบุรี
ที่ตั้ง : 138/1 หมู่ 4 ต.สมบุญฤกษ์ ตำบลคลองลึก อําเภอมือง จ.ราชบุรี 70000 โทร. (032) 325964
พื้นที่รับผิดชอบ : ราชบุรี กาญจนบุรี สมุทรสาคร เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สุพรรณบุรี
4. ศูนย์ความปลอดภัยในการท่องเที่ยวภาคเหนือ-ลำปาง
ที่ตั้ง : 384 หมู่ 3 ต.พุดซ้อน ต.ศาลา อ.เกาะคา อ.ลำปาง 52000 โทร. (054) 282010
พื้นที่รับผิดชอบ : ลำปาง เชียงใหม่ ลำพูน เชียงราย แม่ฮ่องสอน พะเยา แม่ฮ่องสอน
5. ศูนย์ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว-ลำพูน
ที่ตั้ง : 58/26 หมู่ 4 ต.ท่ามะเค็ด ต.เมืองเก่า อ.เมือง จ.ลำพูน 51000
พื้นที่รับผิดชอบ : ต.เมืองเก่า อ.เมือง จ.ลำพูน
6. ศูนย์ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว-บางปู
ที่ตั้ง : สำนักงานการนิคมอุตสาหกรรมบางปู อ.สุขุมวิท ต.แพรกษา อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10280
พื้นที่รับผิดชอบ : นิคมอุตสาหกรรมบางปู โทร. 709-3549
7. ศูนย์ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว-สมุทรปราการ
พื้นที่รับผิดชอบ : สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา โทร. 884-1727
8. ศูนย์ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว-ลาดกระบัง
ที่ตั้ง : 330/9 ถ.เจ้าคุณทหาร แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กทม. 10520
พื้นที่รับผิดชอบ : นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง
9. ศูนย์ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว-นวมินทร์
ที่ตั้ง : 176 หมู่ 13 นิคมอุตสาหกรรมนวมินทร์ อ.พุดซ้อน ต.คลองหนึ่ง อ.คลองหลวง ปทุมธานี 12120
พื้นที่รับผิดชอบ : นิคมอุตสาหกรรมนวมินทร์และจังหวัดปทุมธานี โทร. 529-0916
10. ศูนย์ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว-มาบตาพุด
ที่ตั้ง : 200/46 ซ.นวมินทร์ใหม่ทางทะเลและแห่งชาติ ต.มาบตาพุด อ.เมือง จ.ระยอง โทร. แฟกซ์ (038) 684-626
พื้นที่รับผิดชอบ : นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด
11. ศูนย์ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว-สระบุรี
ที่ตั้ง : 646/8 ถ.พิชัยบรมรังสรรค์ ต.ปากเพรียว อ.เมือง สระบุรี 18000
พื้นที่รับผิดชอบ : นิคมอุตสาหกรรมสระบุรีและจังหวัดสระบุรี
12. ศูนย์ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว-นครราชสีมา
ที่ตั้ง : 442/200 ถ.ราชสีมา-โชคชัย ต.หัวทะเล อ.เมือง นครราชสีมา 30000
พื้นที่รับผิดชอบ : นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ และจังหวัดอื่น
13. ศูนย์ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว-สงขลา
ที่ตั้ง : 39/9 ถ.กาญจนาภิเษย์ ต.คอหงส์ อ.หาดใหญ่ สงขลา 90110
พื้นที่รับผิดชอบ : สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

การประเมินตราขอการทางในใบประเมินค่า
ประชากรและกำลังแรงงาน 8

สถานประกอบการและถูกจ้างในข่ายกองทุนเงินทดแทน 11

การประเมินตราขอการทางประเมินตราขอการทาง 11

จำนวนลูกจ้างที่ประเมินตราขอการทาง 12

จำนวนตามความร้ายแรง 12

เงินสมทบและเงินทดแทน 12

การประเมินตราขอการทางโดยตัวบุคคล 13

อันกิตติมศักดิ์ของการทำงาน 13

ตารางและแผนภูมิประชากรและกำลังแรงงาน

ตารางและแผนภูมิกำลังแรงงานในภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร

ตารางและแผนภูมิสถานประกอบการในข่ายกองทุนเงินทดแทน

ตารางและแผนภูมิถูกจ้างในข่ายกองทุนเงินทดแทน

ตารางและแผนภูมิการประเมินตราขอการทางของถูกจ้างในข่ายกองทุนเงินทดแทนและอัตราจ่ายต่อ 1,000 คน

ตารางและแผนภูมิอัตราการประเมินตราขอการทางจากการทำงาน

จากรายงาน

ตารางและแผนภูมิจำนวนลูกจ้าง (ในข่ายกองทุนเงินทดแทน)

ที่ประเมินตราขอการทางจำนวนตามความร้ายแรง

ตารางและแผนภูมิเงินสมทบและเงินทดแทน

ตารางและแผนภูมิค่าทดแทน สำหรับผู้ประเมินตราขอการทาง

จากรายงาน

ตารางและแผนภูมิการประเมินตราขอการทางโดยตัวบุคคล

อันกิตติมศักดิ์ของการทำงาน

1. การประเมินผลการทำงานในประเทศไทย

ประเทศไทยได้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างจริงจังเรื่อยมา นับตั้งแต่ได้มีการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 ทั้งนี้เพื่อสนองตอบความต้องการภายในประเทศ ตามจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และโดยปกติแล้ว ในการจะพัฒนาอุตสาหกรรมให้เจริญก้าวหน้านั้น จะต้องมีการจัดพื้นฐานทางสังคมเศรษฐกิจ และเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม สำหรับประเทศไทยและประเทศกำลังพัฒนาอื่น ๆ ดังก็มีข้อจำกัดเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานต่าง ๆ ดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ประเทศไทยจะต้องนำเทคโนโลยีทั้งหลาย เข้ามามากกว่าประเทศเหล่านั้น เทคโนโลยีที่นำมาเข้ามาก็มีทั้งเทคโนโลยีที่ต่างประเทศ กำลังจะเลิกหรือเลิกใช้แล้ว ซึ่งมีส่วนในการก่อให้เกิดปัญหาความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของผู้ใช้แรงงานไม่น้อยสำหรับเทคโนโลยีที่ก่อให้เกิดปัญหาที่สุดในประเทศไทยนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นเทคโนโลยีที่ผู้ประกอบการส่วนหนึ่งไปซื้อมาจากต่างประเทศที่เขาได้เลิกใช้แล้ว เพราะมีราคาถูก โดยที่มิได้มีการคิดถึงความปลอดภัย ที่เห็นได้ชัดจากก็คือเครื่องจักรกลทั้งหลาย ที่มิได้มีการคิดตั้งอุปกรณ์ความปลอดภัยเลย เมื่อนำมาใช้ได้ก็ก่อให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นมากมาย นอกจากนี้ มีการนำเทคโนโลยีใหม่ประเภทสารเคมีและสารพิษต่าง ๆ เข้าไปสู่ประเทศอย่างไม่รัดกุมพอ ทำให้สารพิษที่มีอันตรายสูงจำนวนมาก เข้ามาระบบการผลิตทั้งภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม ซึ่งอาจจะส่งผลทำให้ผู้ใช้แรงงานและเกษตรกรได้รับอันตรายทั้งในระยะต้นและระยะยาวได้

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาถึงลักษณะการนำเทคโนโลยีเข้าสู่ประเทศนั้น อาจจะมีผลของเงินลักษณะที่ไม่สมบูรณ์แบบ คือ เป็นลักษณะขาดดุลการค้าออกไม่เต็มรูป ซึ่งส่วนที่หายไปหรือไม่เต็มบริบูรณ์นั้นคือมาตรการด้านความปลอดภัย เช่น ในอุตสาหกรรมก่อสร้าง ปัจจุบันได้มีการนำเอาเทคโนโลยีด้านการก่อสร้างที่สูงหลายสิบชั้นมาใช้ แต่ส่วนใหญ่จะขาดมาตรการป้องกันอันตรายและอุบัติเหตุให้แก่นักงานก่อสร้างทั้งหลาย โดยจะได้ทราบข่าวอยู่เสมอว่ามีคนงานก่อสร้างตกตึกตาย เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญอีกปัจจัยหนึ่งก่อให้เกิดภัยจากการประกอบอาชีพคือ ผู้ประกอบอาชีพหรือผู้ใช้แรงงานและเกษตรกรทั้งหลายนั่นเอง ซึ่งอาจจะสืบเนื่องมาจากความไม่รู้และความไม่เข้าใจ และขาดการฝึกอบรมเกี่ยวกับงานในหน้าที่การงานและความปลอดภัย เป็นต้น อย่างไรก็ตาม

ปัจจัยที่นับว่าเป็นต้นเหตุที่สำคัญยิ่ง คือการละเลยและไม่เอาใจใส่ของผู้บริหารสถานประกอบการระดับ

สถานการณืเกี่ยวกับการประสบอันตราย จากการผลิตประกอบอาชีพในประเทศไทยนั้น ยังไม่มีข้อมูลที่สามารถชี้ให้เห็นปัญหาอย่างเด่นชัด ทั้งในภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม ข้อมูลที่นับว่าล่าสุดในปัจจุบันเป็นสถิติของสำนักงานกองทุนเงินทดแทน สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

สถิติการประสบอันตรายจากการทำงานของถูกจ้างในสถานประกอบการที่สำนักงานกองทุนเงินทดแทนรวบรวมขึ้น ได้รวบรวมจากการประสบอันตรายของสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 20 คนขึ้นไป ซึ่งไม่รวมถึงภาคเกษตรกรรม ได้เริ่มรวบรวมข้อมูลสถานประกอบการทั่วประเทศเมื่อปี 2531 เป็นต้นมา และเมื่อเดือนมิถุนายน 2536 จึงได้เริ่มขยายกองทุนเงินทดแทนครอบคลุมสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป

2. ประชากรและกำลังแรงงาน

ในปี 2538 ประเทศไทย มีกำลังแรงงานรวมถึง 34.2 ล้านคน เป็นผู้มีงานทำทั้งสิ้นประมาณ 32.4 ล้านคน อยู่ในภาคเกษตรกรรมถึง 17.7 ล้านคน ภาคเกษตรกรรมถึง 14.7 ล้านคน โดยเป็นลูกจ้างเอกชน 7.2 ล้านคน และเป็นข้าราชการและลูกจ้าง 2.1 ล้านคน และที่เหลือเป็นผู้ประกอบการส่วนตัว นายจ้างและผู้ช่วยธุรกิจในครัวเรือน รายละเอียดข้อมูลประชากรและกำลังแรงงาน ปี 2531-2538 ปรากฏอยู่ในตารางหน้า 16 และหน้า 17 และเป็นที่น่าสนใจตกว่ากำลังแรงงานนอกภาคเกษตรในช่วงระยะเวลา 8 ปี มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นมากกว่ากำลังแรงงานในภาคเกษตร

จากข้อมูลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด 34.2 ล้านคน คือ "ผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการประสบอันตราย" ไม่ว่าจะทำงานอยู่ในสถานประกอบการธุรกิจ เอกชน เกษตรกรรม รัฐวิสาหกิจ และแม้ในส่วนราชการต่าง ๆก็ตาม ความเสี่ยงอันตรายของแรงงานนั้นมีมากมายหลายลักษณะ เช่น การเสี่ยงต่อการเกี่ยวข้องกับสัมผัสกับสารเคมีอันตราย การเสี่ยงต่ออันตรายที่อาจเกิดจากการรั่วไหลและการระเบิดของสารเคมีในอุตสาหกรรมเคมีและปิโตรเคมี การเสี่ยงอันตรายจากอุบัติเหตุในสถานประกอบการ การเสี่ยงต่อการถูกไฟฟ้า การเสี่ยงอันตรายจากการใช้ยานพาหนะและการขนส่ง การเสี่ยงอันตรายจากสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ในรูปของเสียงดัง แสงสว่าง ความร้อน ความสั่นสะเทือน และรังสี การเสี่ยงอันตรายจากการทำเหมืองก่อสร้าง การเสี่ยงอันตรายจากการเคลื่อนย้ายวัสดุ การเสี่ยงอันตรายจากความเครียดที่เกิดจากงาน และการเสี่ยงต่อการเสื่อมสภาพของอวัยวะที่มีการใช้ซ้ำซากตามจังหวะเครื่องจักร และอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นต้น นอกจากนี้จากความเสี่ยงอันตรายต่าง ๆ ดังกล่าว ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหลายยังขาดความรู้ความเข้าใจ และช่วยขาดจิตสำนึกและทัศนคติที่ถูกต้องทางด้านความปลอดภัย เป็นเหตุนำไปสู่การเกิดการประสบอันตรายจากการทำงาน

3. สภาพประกอบการและลูกจ้างในข่ายกองทุนประกันสังคม

สถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 1 คนขึ้นไปทั่วประเทศ ได้มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนในช่วงระยะเวลา 8 ปีที่ผ่านมา โดยในปี 2538 มีจำนวนถึง 291,931 แห่ง แต่สถานประกอบการในข่ายกองทุนเงินทดแทนเดิมมีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป มีเพียง 49,860 แห่งเท่านั้น หรืออีกนัยหนึ่ง ชี้ให้เห็นว่ากองทุนเงินทดแทนเข้าไปให้การประกันการประสบอันตรายแก่สถานประกอบการเพียงร้อยละ 17.08 เท่านั้น ดังปรากฏในตารางหน้า 18

สำหรับลูกจ้างที่ทำงานในสถานประกอบการในข่ายกองทุนเงินทดแทนนั้นมีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ นับตั้งแต่ปี 2531 เป็นต้นมา ซึ่งจำนวนลูกจ้างในข่ายกองทุนเงินทดแทนในปี 2538 มี 4,903,736 รายหรือคิดเป็นร้อยละ 72.3 ของจำนวนลูกจ้างที่ทำงานในสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป ดังปรากฏในตารางหน้า 19

4. การประสบอันตราย

ผลอัตราการประสบอันตรายจากการทำงาน

ข้อมูลในตารางหน้า 20 และหน้า 21 แสดงข้อมูลจำนวนลูกจ้างที่ประสบอันตรายจากการทำงานในข่ายคุ้มครองของกองทุนเงินทดแทนในรอบ 8 ปี (2531-2538) จะเห็นว่าในปี 2531 มีลูกจ้างประสบอันตราย 48,907 ราย ในจำนวนนั้นมีลูกจ้างเสียชีวิตจากการทำงาน 282 ราย เมื่อกองทุนเงินทดแทนขยายมากขึ้น ในปี 2538 จึงมีลูกจ้างประสบอันตรายเพิ่มขึ้นเป็น 216,335 ราย ในจำนวนนี้มีลูกจ้างเสียชีวิต 940 ราย

เพื่อให้มีความเข้าใจที่ชัดเจนจึงควรคำนวณข้อมูลการประสบอันตรายในรูปของอัตราการประสบอันตรายและอัตราการตายจากการทำงาน ดังแสดงในตารางหน้า 21 ในปี 2531 มีอัตราการประสบอันตราย 36.23 ต่อคนงาน 1,000 คน และมีอัตราการตาย 20.8 ต่อคนงาน 100,000 คน และในปี 2538 มีอัตราการประสบอันตราย 44.12 ต่อคนงาน 1,000 คน และมีอัตราการตาย 19.2 ต่อคนงาน 100,000 คน ซึ่งอัตราเฉลี่ย 8 ปี (2531-2538) ของอัตราการประสบอันตราย คือ 41.6 ต่อคนงาน 1,000 คน (หรือร้อยละ 4.1) และอัตราการตาย คือ 23.4 ต่อคนงาน 100,000 คน

5. จำนวนลูกจ้างที่ประสบอันตรายจากการทำงาน จำแนกตามความร้ายแรง

ข้อมูลในตารางหน้า 22 แสดงข้อมูลลูกจ้างประสบอันตรายจากการทำงานจำแนกตามความร้ายแรง โดยในปี 2538 พบว่ามีจำนวนลูกจ้างที่ประสบอันตราย 16,335 ราย จำแนกตามความร้ายแรงได้ดังนี้คือ ค่าร้อยละ 0.43 พบพลาพาหรือยลละ 0.008 สูญเสียอวัยวะบางส่วนร้อยละ 2.53 หยุดงานเกิน 3 วันร้อยละ 31.26 หยุดงานไม่เกิน 3 วันร้อยละ 65.77

6. เงินสมทบผลประโยชน์

ความสูญเสียจากการประสบอันตรายของลูกจ้างที่กองทุนเงินทดแทนต้องจ่ายไปในช่วง 8 ปี (2531-2538) เป็นเงินทั้งสิ้น 6,029.37 ล้านบาท ดังปรากฏในตารางหน้า 23 นอกจากนี้ในตารางยังแสดงให้เห็นว่า กองทุนเงินทดแทนมีรายรับ (เงินสมทบ) มากกว่ารายจ่าย (เงินทดแทน) เพียง 2 ปี คือ ปี 2534 และปี 2538 เท่านั้น นอกจากนี้คือ 6 ปีที่เหลือ กองทุนเงินทดแทนได้ประสบการขาดทุนตลอด คือเงินสมทบที่เก็บได้ไม่พอจ่ายเป็นค่าทดแทน

ตารางในหน้า 24 ได้คำนวณค่าทดแทนต่อผู้ประสบอันตรายหนึ่งรายไว้ ดังจะเห็นว่าในช่วง 8 ปี (2531-2538) ค่าทดแทนต่อรายที่จ่ายไปจะอยู่ระหว่าง 5,601 บาท ถึง 7,090 บาท หรือเฉลี่ยต่อรายเท่ากับ 6,170.75 บาท ค่าใช้จ่ายที่กองทุนเงินทดแทนจ่ายไปนั้น จะเป็นค่ารักษาพยาบาล และค่าทดแทนตามกฎหมายกองทุนเงินทดแทน แต่โดยข้อเท็จจริงแล้วเมื่อเกิดการประสบอันตรายขึ้นมาไม่ว่าจะเป็นอุบัติเหตุหรือโรค ซึ่งเกี่ยวเนื่องจากการทำงานในสถานประกอบการย่อมต้องมีค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตามมาอีกมากมาย เช่น ค่าใช้จ่ายที่เครื่องจักร อุปกรณ์ และอาคารรั่วหรือเสียหาย ผลิตภัณฑ์หรือวัสดุแตกเสียหายกระบวนการผลิตหยุดชะงัก ถูกจ้างชะงักงาน หรือหยุดงานชั่วคราวเพื่อไปงูงดูเหตุการณืที่เกิด บางครั้งอาจต้องฝึกอบรมคนงานใหม่เพื่อเข้าทำงานแทนและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ซึ่งนักวิชาการความปลอดภัยประมาณการว่าความเสียหายหรือค่าเสียหายของสถานประกอบการดังกล่าว โดยเฉลี่ยแล้วจะอยู่ระหว่าง 5-50 เท่าของค่ารักษาพยาบาล และค่าทดแทนที่จ่ายไป ขึ้นอยู่กับประเภทของสถานประกอบการนั้น วมี่ความเสียหายมากน้อยเพียงใด ดังนั้นประมาณการความสูญเสีย

เสียหายจากการประสบอันตรายของลูกจ้าง สถานประกอบการที่อยู่ในเขตกองทุนเงินทดแทนของประเทศในช่วง 8 ปี ดังกล่าว จึงน่าจะอยู่ระหว่าง 30,146 ถึง 301,468 ล้านบาท ซึ่งนับเป็นความสูญเสียที่เป็นมูลค่ามหาศาล ซึ่งไม่เท่านั้น หากสามารถประมาณการความสูญเสียที่เกิดจากลูกจ้างในสถานประกอบการนอกชายกองทุนเงินทดแทน และในกลุ่มอาชีพอื่น ๆ ที่กล่าวมาแล้วย่อมจะเห็นความสูญเสียทางเศรษฐกิจของประเทศได้อย่างเด่นชัดยิ่งขึ้น ทั้งนี้ยังไม่ได้รวมความสูญเสียทางสังคมของลูกจ้างครอบครัว และผู้เกี่ยวข้องที่มีบทบาทสำคัญ

7. การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยด้วยโรค อันเกิดกับนอองจากการทำงาน

สำหรับการพิจารณาการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยด้วยโรคอันเกิดขึ้นเนื่องจากการทำงาน จะจำแนกเป็น 2 ลักษณะดังนี้คือ

จำแนกตามลักษณะการประสบอันตรายและความร้ายแรง และ

เมื่อพิจารณาถึงลักษณะของการประสบอันตราย จำแนกตามลักษณะประสบอันตรายและความร้ายแรงในปี 2538 พบว่าลูกจ้างส่วนใหญ่ ร้อยละ 22.4 ได้รับอันตรายจากวัตถุสิ่งของตัด บาดหรือที่มันแทง รองลงมาได้แก่วัตถุ/สิ่งของพุ่งทลายหรือหล่นทับ ร้อยละ 16.5 และวัตถุหรือสิ่งของกระเด็นเข้าตา ร้อยละ 16.2 ตามลำดับ

สำหรับลักษณะการประสบอันตรายร้ายแรงที่มีผลให้ลูกจ้างถึงความตายมีจำนวนสูงสุดคือ 534 รายหรือคิดเป็นร้อยละ 56.8 ของกรณีตายซึ่งเป็น ลักษณะการประสบอันตรายที่เกิดจากอุบัติเหตุจากยานพาหนะ และกรณีทุพพลภาพ เกิดจากลักษณะการประสบอันตรายจากไฟฟ้าช็อค มีจำนวน 5 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 29.4 ดังปรากฏในตารางหน้า 25

สำหรับตารางหน้า 26 จะเป็นจำนวนลูกจ้างที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยด้วยโรคอันเกิดขึ้นเนื่องจากการทำงานที่จำแนกตามการประสบอันตรายและความร้ายแรงในกรณีอื่น ๆ จากตารางหน้า 25 ซึ่งมีจำนวนลูกจ้างเจ็บป่วยด้วยโรคอันเกิดขึ้นเนื่องจากการทำงานทั้งหมด 304 ราย ส่วนใหญ่สาเหตุเกิดจากทั้งปดค่า ก็ถึงตีมี 99 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.6 การแพ้ฝุ่นละออง, เบ็ง,

กว่า 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.7 และสาเหตุของการเกิดหรือลักษณะของการเกิดอันตรายที่ทำให้ถูกจ้างประชนอันตรายถึงตาย คือ การตกน้ำ จมน้ำตาย ตกสระน้ำ และการขาดอากาศหายใจ สาเหตุละ 5 ราย

ถูกจ้างที่ประชนอันตรายหรือเจ็บป่วยด้วยโรคอันเกิดขึ้นเนื่องจากการทำงาน จำนวนคนโรคหรืออาการและความร้ายแรง ในปี 2538 มีถูกจ้างเจ็บป่วยด้วยโรคอันเกิดขึ้นเนื่องจากการทำงานทั้งหมด 51 ราย ในจำนวนนี้ โรคหรืออาการที่เกิดมากที่สุด คือโรคปวดอวัยวะกระดูกสันหลัง ซึ่งมีผลกระทบต่อระบบทางเดินหายใจและปอด มีถึง 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 49 และอาการหูด เนื่องจากเสียงดัง 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.7 และสาเหตุของโรคหรืออาการที่ทำให้ถูกจ้างประชนอันตรายถึงตาย มีจำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.96 คือ โรคไข้มาลาเรีย ดังปรากฏในตารางหน้า 26

8. ผู้ประชนจ้างในบทบาทของสภาพประกอบการ

สำหรับขนาดสถานประกอบการที่มีถูกจ้างประชนอันตรายในปี 2538 พบว่าขนาดของสถานประกอบการที่มีถูกจ้างประชนอันตรายมากที่สุดคือสถานประกอบการที่มีจำนวนถูกจ้าง 200-499 คน มีจำนวนถูกจ้างที่ประชนอันตราย 59,480 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.49 สำหรับขนาดของสถานประกอบการที่มีถูกจ้างประชนอันตรายถึงตายมากที่สุดคือ สถานประกอบการที่มีจำนวนถูกจ้าง 20-49 คน จำนวน 190 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 20.21 ของกรณีตาย สำหรับถูกจ้างที่ประชนอันตรายเป็นผลให้สภาพสภาพการทำงานในสถานประกอบการที่มีจำนวนถูกจ้าง 50-99 คน และ 100-199 คน ลำดับละ 4 ราย โดยนี่ยังมีสภาพสภาพที่ดีเป็นร้อยละ 23.53 ของกรณีสภาพ สภาพดีเยี่ยมหรือช่วยบางส่วนของผู้ถูกจ้างในสถานประกอบการที่มีจำนวนถูกจ้าง 200-499 คน และ 100-199 คน ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 21.7 และ 20.9 และความร้ายแรงที่ทำให้หยุดงานเกิน 3 วัน และหยุดงานไม่เกิน 3 วัน เป็นสถานประกอบการที่มีจำนวนถูกจ้าง 200-499 คนคิดเป็นร้อยละ 28.6 และร้อยละ 27.5 ตามลำดับ ดังปรากฏในตารางหน้า 28

9. ผู้ประชนจ้างในบทบาทส่วนของร่างกาย

การจ้างงานการประชนอันตรายความร้ายแรงและตามส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้มีการจ้างงานตามลักษณะนั้นจนถึงปี 2534 สำหรับปี 2535 เป็นต้นไป ส่วนงานกองทุนเงินทดแทนได้เปลี่ยนแปลงการพิจารณาการประชนอันตรายโดยได้ทำการจ้างงานตามลักษณะการประชนอันตรายและโรคจากการทำงานเป็นสิ่งสำคัญ ฉะนั้นปี 2534 จึงเป็นปีสุดท้ายที่มีการจ้างงานตามความร้ายแรงและตามส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

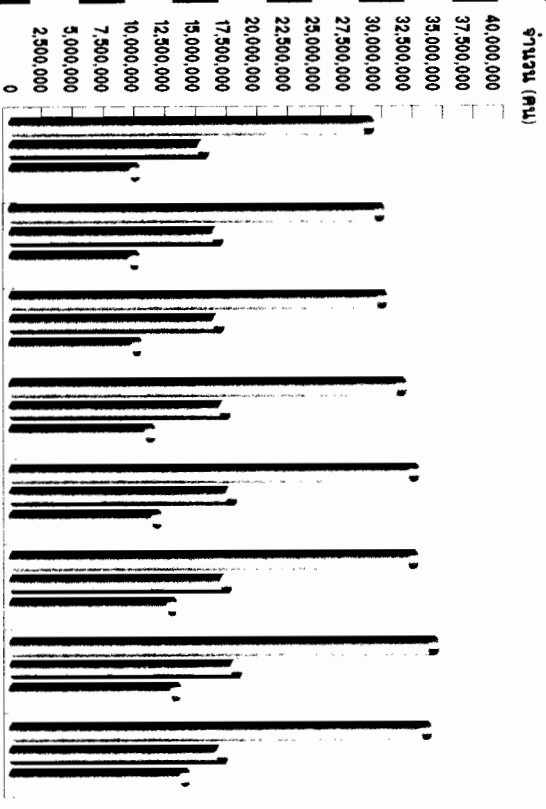
สำหรับในปี 2534 จะเห็นว่าอวัยวะที่เกิดการประชนอันตรายมากที่สุดคือ นิ้ว ซึ่งมีถูกจ้างประชนอันตรายจากการทำงาน 28,439 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.8 ลำดับรองลงมา คือ ศา จำนวน 16,703 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.3 และอวัยวะที่มีจำนวนถูกจ้างประชนอันตรายมากที่สุดคือ เท้าและมีอวัยวะจำนวน 8,854 และ 7,004 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.6 และ ร้อยละ 6.8 ตามลำดับดังปรากฏในหน้า 29

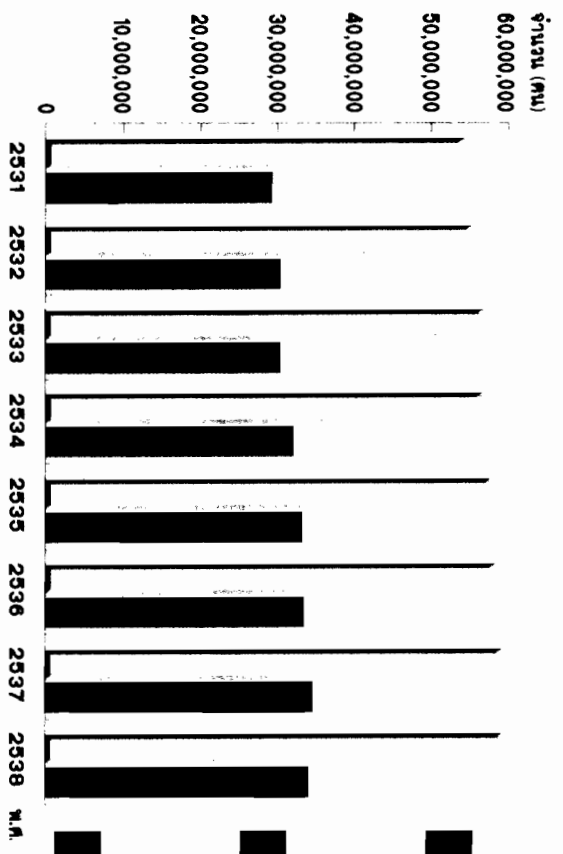
ค่าจ้างรวมในภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร

ปี	ค่าจ้างรวม (บาท)	ภาคเกษตร (บาท)	นอกภาคเกษตร (บาท)
2531	29,553,000	16,236,000	10,650,000
2532	30,423,000	17,350,000	10,657,000
2533	30,520,000	17,436,000	10,867,000
2534	32,253,000	17,997,000	11,869,000
2535	33,199,000	18,488,000	12,511,000
2536	33,518,000	18,042,000	13,600,000
2537	34,578,000	18,834,000	13,954,000
2538	34,231,000	17,718,000	14,724,000

ค่าจ้างรวมในภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร

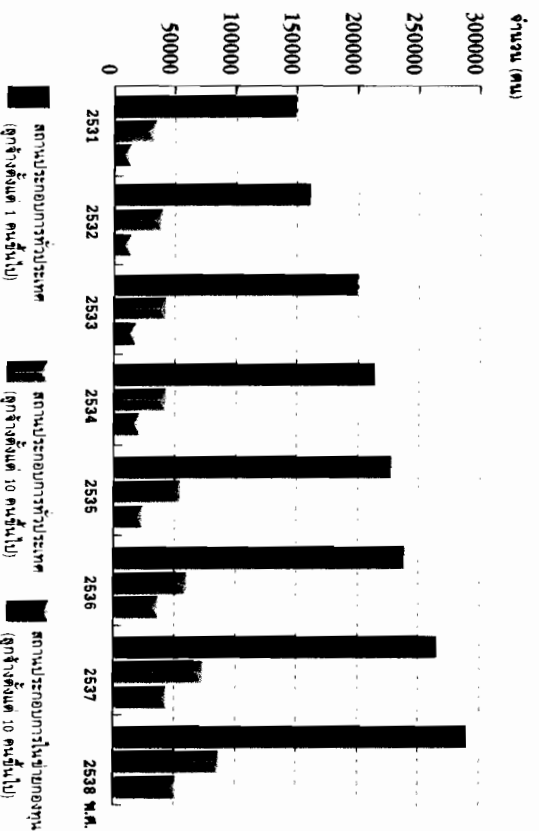
US: ค่าจ้างรวม

US: ค่าจ้างรวม

ปี	ค่าจ้างรวม (บาท)
2531	54,485,000
2532	55,450,000
2533	56,340,000
2534	56,923,000
2535	57,760,000
2536	58,594,000
2537	59,396,000
2538	59,401,000
ค่าจ้างรวม	29,553,000
	30,423,000
	30,520,000
	32,253,000
	33,199,000
	33,519,000
	34,878,000
	34,231,000

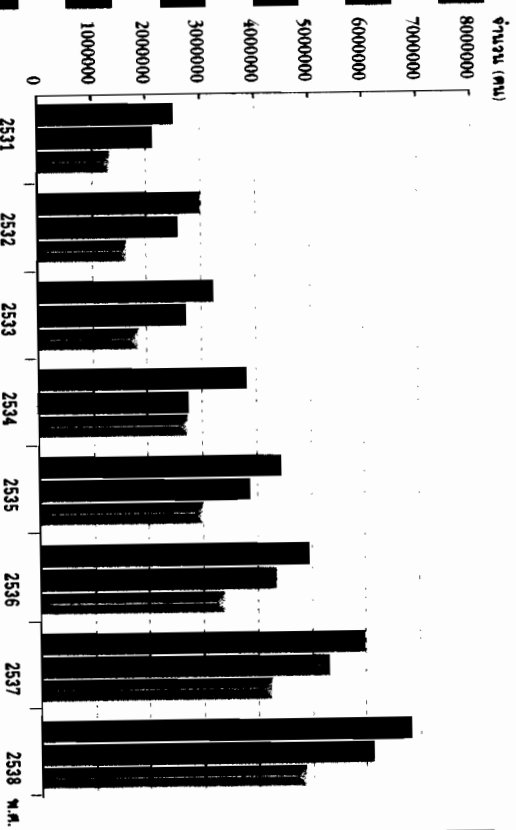
แผนภูมิแสดงรายจ่ายรวม

งบรายจ่ายรวม

ปีงบประมาณ	งบรายจ่ายรวม
2531	~150,000
2532	~180,000
2533	~220,000
2534	~250,000
2535	~280,000
2536	~320,000
2537	~350,000
2538 พ.ศ.	~380,000

งบรายจ่ายรวม

แผนภูมิแสดงรายจ่ายรวม

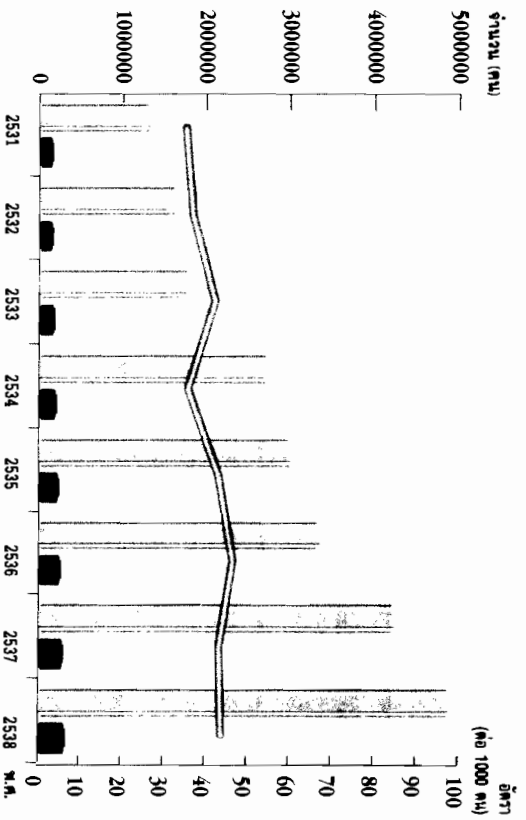
ปีงบประมาณ	งบรายจ่ายรวม
2531	~150,000
2532	~180,000
2533	~220,000
2534	~250,000
2535	~280,000
2536	~320,000
2537	~350,000
2538 พ.ศ.	~380,000

ข้อมูลรายจ่ายรวม (บาท) ที่แสดงตั้งแต่ปี 2531 ถึง 2538 เป็นค่าประมาณการจากปี 2533 และ 2535 เมื่อเทียบกับปี 2534 เป็นปีทำการจริงที่สมบูรณ์

13.04.2 3478

2531 2532 2533 2534 2535 2536 2537 2538

มรส:สวนอุตสาหกรรมท่าเรือ

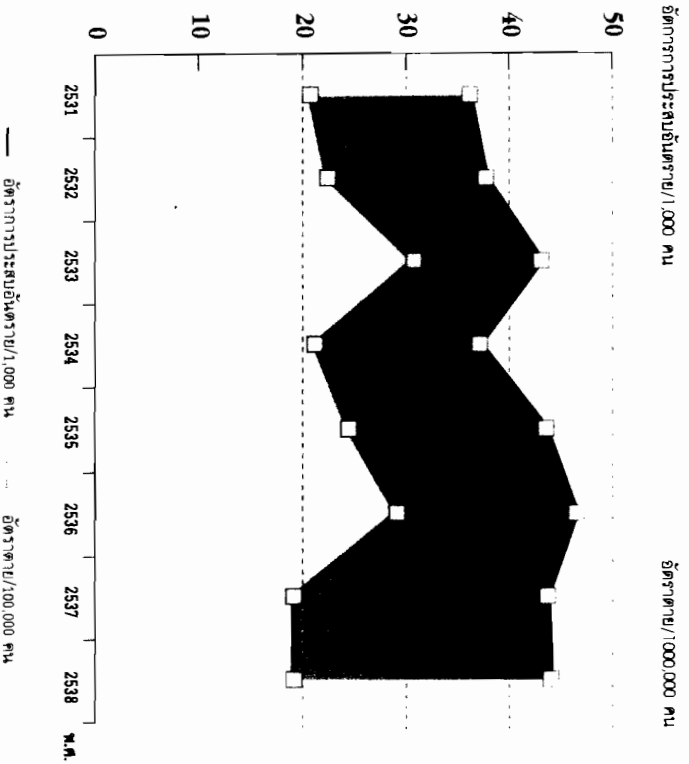
มรส:สวนอุตสาหกรรมท่าเรือ

ปี	มกราคม	กุมภาพันธ์	มีนาคม	เมษายน	พฤษภาคม	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม	กันยายน	ตุลาคม	พฤศจิกายน	ธันวาคม
จำนวน (คน)	2531	2532	2533	2534	2535	2536	2537	2538	พ.ค.			
จำนวนผู้ประกอบอาชีพ	~100,000	~100,000	~100,000	~100,000	~100,000	~100,000	~100,000	~100,000	~100,000	~100,000	~100,000	~100,000
จำนวนผู้ประกอบอาชีพ (ในรูปค่าเฉลี่ย)	~100,000	~100,000	~100,000	~100,000	~100,000	~100,000	~100,000	~100,000	~100,000	~100,000	~100,000	~100,000
อัตราการประกอบอาชีพ	~100,000	~100,000	~100,000	~100,000	~100,000	~100,000	~100,000	~100,000	~100,000	~100,000	~100,000	~100,000

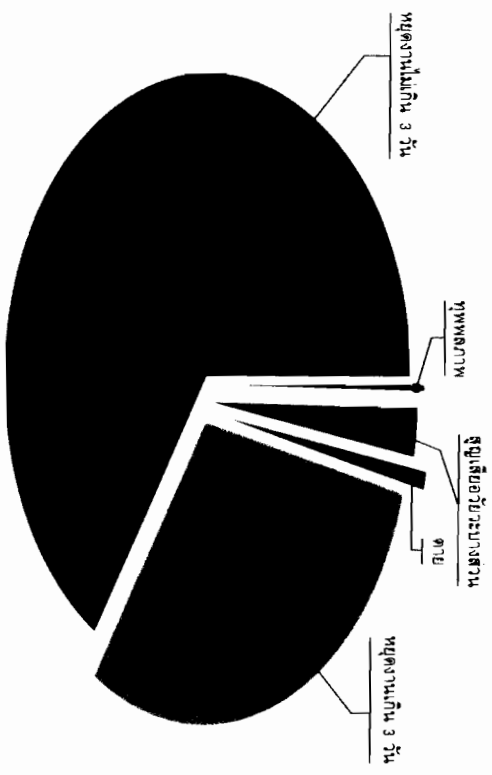
อัตรา:สวนอุตสาหกรรม/อัตรา:สวนอุตสาหกรรมท่าเรือ

ปี	มกราคม	กุมภาพันธ์	มีนาคม	เมษายน	พฤษภาคม	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม	กันยายน	ตุลาคม	พฤศจิกายน	ธันวาคม
อัตรา	2531	2532	2533	2534	2535	2536	2537	2538	พ.ค.			
จำนวนผู้ประกอบอาชีพ	48,907	62,786	79,028	102,273	131,800	156,548	186,053	216,335				
อัตราประกอบอาชีพ/1,000 คน	36.23	37.81	43.18	37.19	43.64	46.59	43.78	44.12				
อัตรา/100,000 คน	20.8	22.47	30.82	21.23	24.5	29.17	19.2	19.2				

อัตรา:สวนอุตสาหกรรม/อัตรา:สวนอุตสาหกรรมท่าเรือ

จำนวนผู้เข้าพัก/สอยบัตรเข้าชมฟรี
 จำนวนหน่วยบริการ/ใส่เสื้อกันหนาวของอุทยาน (ว.ร. 2538)

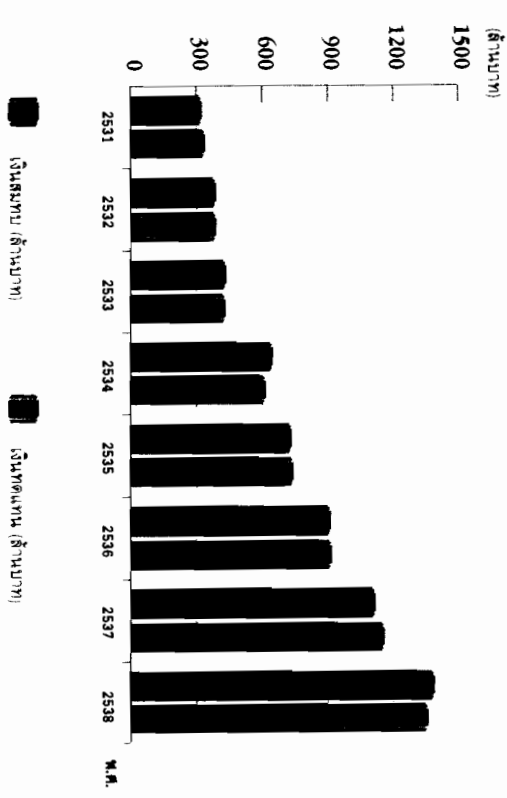
จำนวนผู้เข้าพัก/สอยบัตรเข้าชมฟรี
 ใส่เสื้อกันหนาวของอุทยาน (ว.ร. 2531-2538)

ประเภท	2531	2532	2533	2534	2535	2536	2537	2538
จำนวนผู้เข้าพัก 3 วัน	1,179	1,582	1,291	2,141	2,010	5,436	4,406	5,469
จำนวนผู้เข้าพัก 2 วัน	20,973	24,519	29,934	38,871	50,248	53,023	61,411	67,626
จำนวนผู้เข้าพัก 1 วัน	26,471	36,277	47,227	60,671	78,787	97,099	119,407	142,283
รวม	48,912	62,766	79,028	102,273	131,800	156,548	186,053	216,955

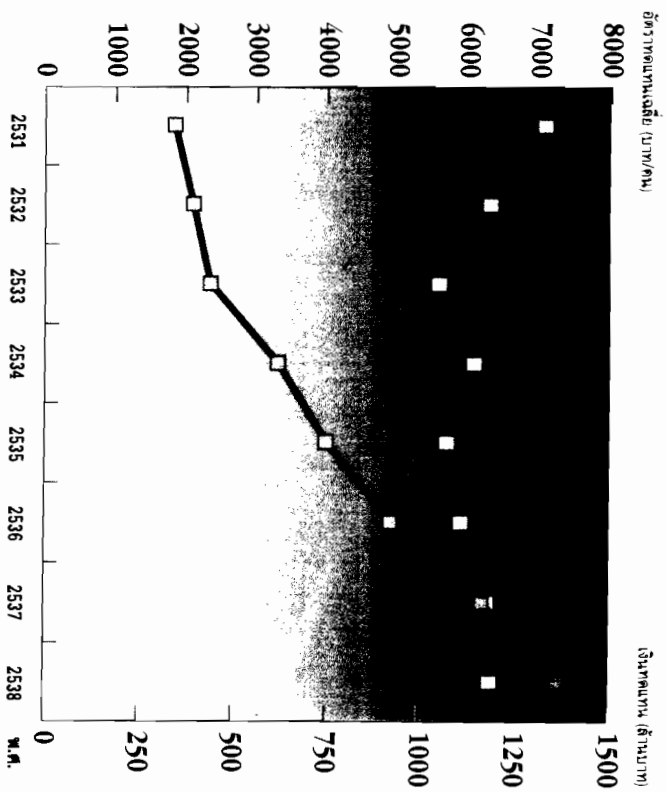
เงินสมทบเข้าเงินกองทุน

ปี	เงินสมทบ (ล้านบาท)	เงินสมทบ (ล้านบาท)
(1) เงินสมทบ (ล้านบาท)	332.84	393.75
(2) เงินทดแทน (ล้านบาท)	346.76	396.93
เงินสมทบ-เงินทดแทน(ล้านบาท)	-13.92	-3.18
	-2.03	29.58
	-11.36	-5.15
	-43.03	28.25

เงินสมทบเข้าเงินกองทุน

ปริมาณการรับผู้ประสบภัย

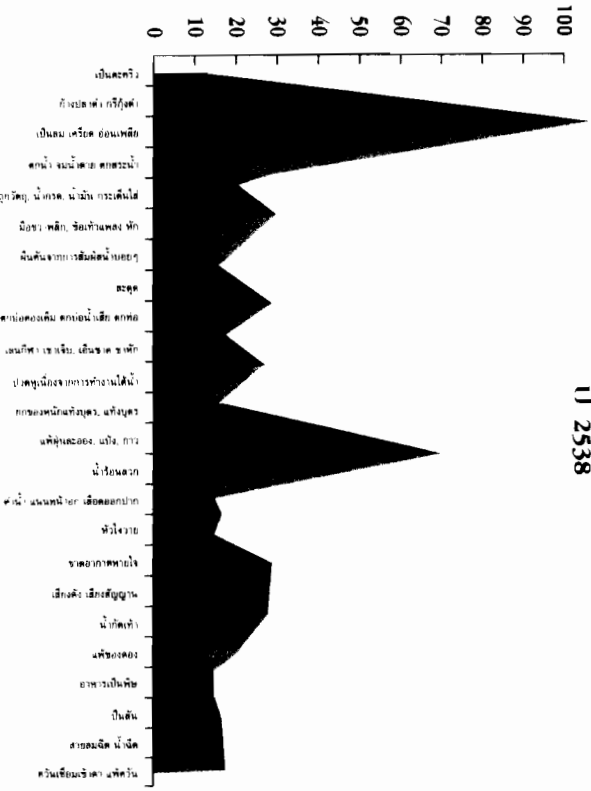
ปริมาณการรับผู้ประสบภัย

ปี พ.ศ.	จำนวนผู้ประสบภัย (คน)	จำนวนผู้ประสบภัย (คน)	จำนวนผู้ประสบภัย (คน)	จำนวนผู้ประสบภัย (คน)	จำนวนผู้ประสบภัย (คน)	จำนวนผู้ประสบภัย (คน)	จำนวนผู้ประสบภัย (คน)	จำนวนผู้ประสบภัย (คน)	จำนวนผู้ประสบภัย (คน)
2531	48,907	62,768	79,028	102,473	131,800	156,548	186,053	216,335	
2532	346,76	396,93	442,66	623,80	753,31	928,51	1,189,38	1,370,03	
2533	7,090	6,324	5,601	6,099	5,716	5,918	6,285	6,333	

ประเภทการรับผู้ประสบภัยตามประเภทภัย ปี 2538 (ในกรณีอื่นๆ)

ประเภทการรับผู้ประสบภัย	จำนวนผู้ประสบภัย	ประเภทการรับผู้ประสบภัย	จำนวนผู้ประสบภัย
เป็นครอบครัว	2	พื้นที่ลุ่มต่ำ, ฝั่ง, ทิว	60
การปล้นทรัพย์	99	น้ำท่วมฉับ	1
เป็นลม หมดสติ	21	น้ำท่วมหนัก	3
คนไข้ หมดสติ	7	น้ำท่วมหนัก	1
ถูกขโมย, ทรัพย์สิน	17	ขาดอากาศหายใจ	16
มือขโมย, ทรัพย์สิน	4	เสียงดัง เสียงดัง	15
สิ้นคนจากทรัพย์สิน	2	น้ำท่วมหนัก	7
ระลอก	16	พื้นที่ลุ่มต่ำ	1
คาบองเต็ม คาบองเต็ม	4	อาหารเป็นพิษ	1
เล่นกีฬา เล่นกีฬา	14	ป็นพิษ	1
ประท้วงทางการเมือง	2	สายลมพัด น้ำลึก	3
ยากของหนัก	3	ควมเสื่อมโทรม	4
		รวม	304

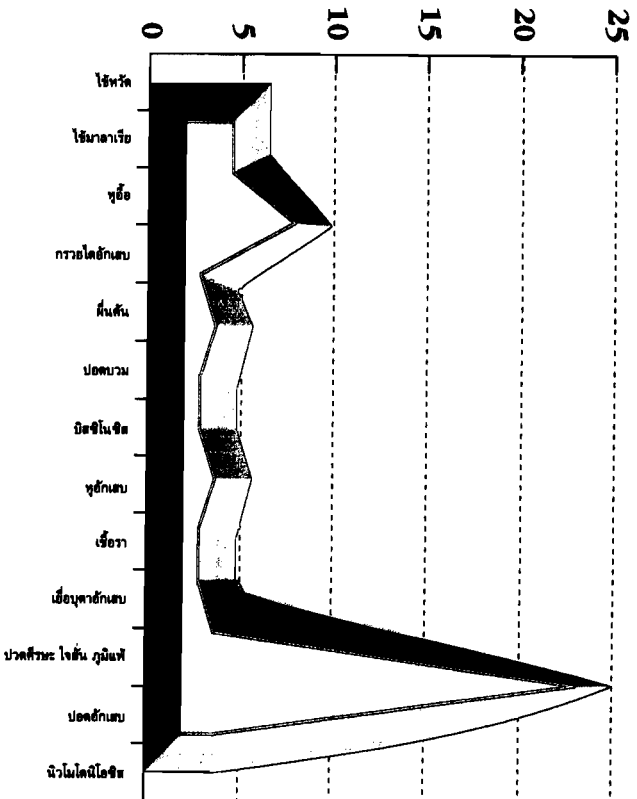
ประเภทการรับผู้ประสบภัยตามประเภทภัย ปี 2538

การประเมินตราหรือสัญลักษณ์จากภารกิจงาน

จำนวนคน

ปี 2538

การประเมินตราหรือสัญลักษณ์จากภารกิจงาน ปี 2538

ไร่หรืออาคาร	จำนวน	ไร่หรืออาคาร	จำนวน
ไร่หวัด	3	ขี้ถักเส้น	2
ไร่กลางเรือ	3	เรือรา	1
ไร่ขี้	7	เมื่อพูดไร่ถักเส้น	1
การวัดไร่ถักเส้น	1	ประวัติไร่ ไร่ต้น ไร่พันไร่	2
ต้นพันธุ์	2	บดไร่ถักเส้น	25
บดขยี้	1	ไร่ไม่โตไร่ขี้	2
บดขี้ไม่ขี้	1		

การประเมินตราหรือสัญลักษณ์จากภารกิจงานปี 2538

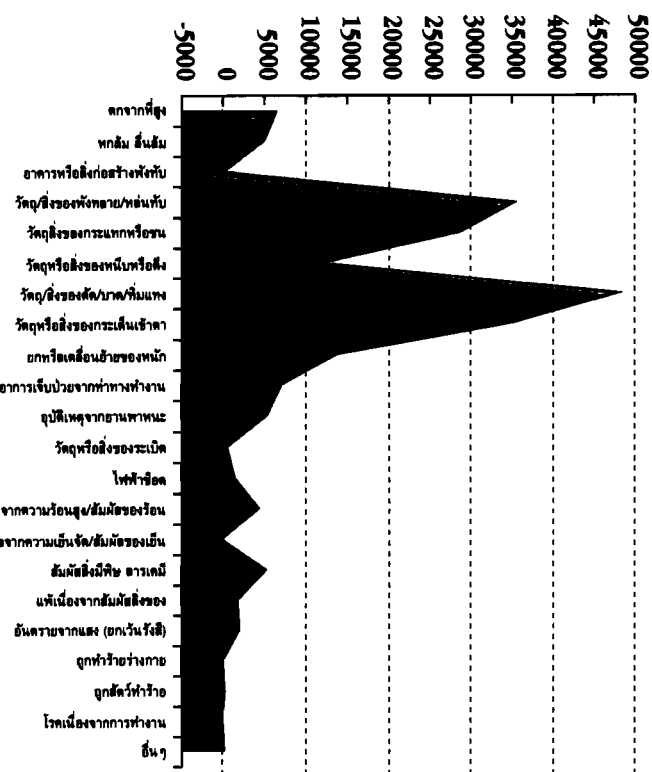
(ในหน่วยกิโลกรัมของทุเรียนดิบ)

ลักษณะการประเมินอัตรา	จำนวน	ลักษณะการประเมินอัตรา	จำนวน
ตกจากที่สูง	6,651	ไร่หรือไร่ของไร่บด	672
ทุเรียน ต้นพันธุ์	5,103	ไร่หรือไร่ของไร่บด	1,573
อาคารหรือไร่ถักเส้นทั้งหมด	383	ผลจากความไม่สูง/สัมผัสของไร่	4,530
ไร่ดู/ไร่ของไร่กลางเรือ/ไร่พันไร่	35,731	ผลจากความไม่สูง/สัมผัสของไร่	22
ไร่ดู/ไร่ของไร่ถักเส้นทั้งหมด	28,831	สัมผัสไร่บด ไร่ถักเส้น	5,403
ไร่ดู/ไร่ของไร่พันไร่หรือไร่ถักเส้น	12,410	ไร่หนึ่งไร่จากสัมผัสไร่ของ	1,931
ไร่ดู/ไร่ของไร่พันไร่/ไร่พันไร่	48,471	อันตราไร่จากไร่ (ไร่วันไร่)	2,114
ไร่ดูหรือไร่ของไร่พันไร่ไร่ถักเส้น	35,092	ทุเรียนไร่ไร่ถักเส้น	144
ไร่หรือไร่ของไร่พันไร่ไร่ถักเส้น	13,943	ทุเรียนไร่ไร่ถักเส้น	373
อาคารไร่พันไร่จากไร่ถักเส้นไร่ถักเส้น	7,175	ไร่ถักเส้นจากไร่ถักเส้น	51
ทุเรียนไร่ถักเส้นไร่ถักเส้น	5,448	อื่น ๆ	304*

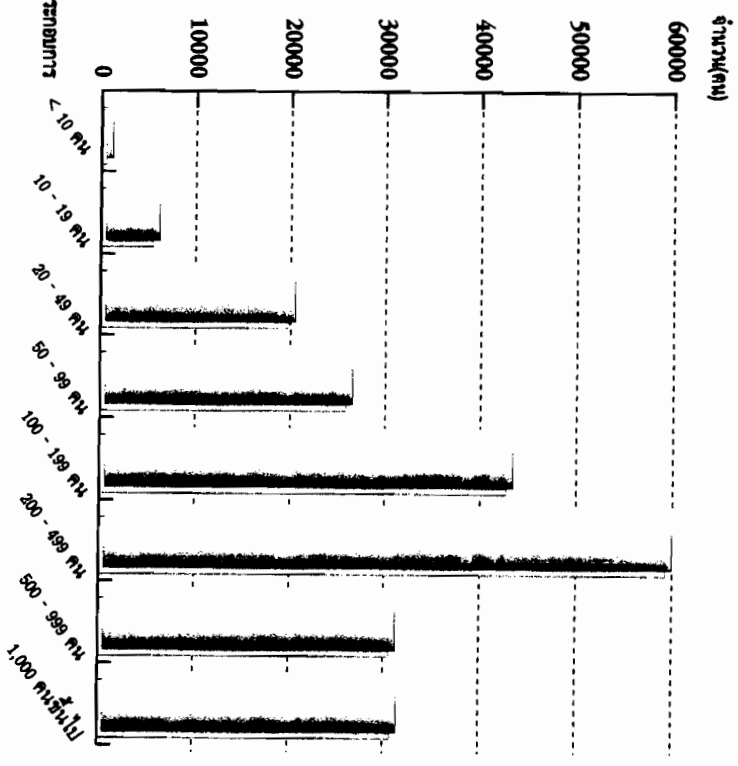
* ทุเรียนไร่ถักเส้นไร่ถักเส้น

การประเมินตราหรือสัญลักษณ์จากภารกิจงานปี 2538

(ในหน่วยกิโลกรัมของทุเรียนดิบ)

ผู้รับ: สมอัญชารายจำแนกตามขนาดของอาคาร ปี 2538
(ในหน่วยกิโลเมตร)

ผู้รับ: สมอัญชารายจำแนกตามขนาดของอาคาร ปี 2538
(ในหน่วยกิโลเมตร)

ขนาดอาคาร	จำนวนอาคาร	พื้นที่รวม (ตร.ม.)	มูลค่ารวม (ล้านบาท)
< 10 ตร.ม.	5	34	251
10 - 19 ตร.ม.	70	298	2,297
20 - 49 ตร.ม.	190	779	6,285
50 - 99 ตร.ม.	109	798	6,008
100 - 199 ตร.ม.	178	1,141	13,298
200 - 499 ตร.ม.	163	1,187	17,264
500 - 999 ตร.ม.	183	1,187	17,264
1,000 ตร.ม.ขึ้นไป	89	623	14,082
รวม	940	5,469	67,828

ผู้รับ: สมอัญชารายจำแนกตามส่วนของอาคาร ปี 2534

ชื่ออาคาร	รวม	ส่วนของอาคารที่ประเมินค่า	รวม
คิงดอม	3,815	สี่ทาง ชายโค้ง	480
ทศ	16,703	เบจ	221
อนุภ	336	หลัง	3,701
ๆ	321	กระต๊อบหลัง	385
ปาก พื้นที่ส่วนต่างๆ ในของปาก	680	ระโปก กั้น	399
หน้า บ้าน ที่วาง ซากรโรง	2,157	อัญชาราศ	91
โหล่ สะพาน ทุ่น	1,112	ซา พื้นที่ฝั่ง	3,591
ถนน	5,052	เช่า	1,766
ห้องมือ	2,281	ห้องเช่า	1,785
มือ	7,004	เช่า	9,864
ที่มือ	28,439	น้ำท่า	4,106
ถนนและอวัยวะในของออก	1,268	บาทเก็บหลายส่วน	5,694
ห้องและอวัยวะในของห้อง	395	อวัยวะส่วนอื่น ๆ	888

ผู้รับ: สมอัญชารายจำแนกตามส่วนของอาคาร ปี 2534

